

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมการดูแลเด็กของผู้ดูแล เด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย ในโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
ผู้เขียน	นางสาวอติยา นวนหนู
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ (การพยาบาลเด็ก)
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียในโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย อายุ 6-12 ปี ที่พาเด็กมารับการรักษาที่คลินิกโรคธาลัสซีเมีย โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด โดยการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลาก จำนวน 60 คน จากนั้นทำการสุ่มโดยการจับฉลากเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน แต่ในขณะที่ทำการวิจัย กลุ่มทดลองมีกลุ่มตัวอย่างออกจากการศึกษา 2 คน จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 28 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมีย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการดูแลเด็กโรคธาลัสซีเมีย จำนวน 3 ท่าน และตรวจสอบความเที่ยง ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลเท่ากับ 0.91 เก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มทดลองโดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 (pre-test) จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเอง 2 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นอีก 4 สัปดาห์ ได้ทำการรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 2 (post-test) ส่วนกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลจากโรงพยาบาลตามปกติเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งที่ 1 (pre-test) และครั้งที่ 2 (post-test) ห่างกัน 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังการทดลองผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียที่ได้รับการทำการกลุ่มช่วยเหลือตนเองมีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมในการดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียโดยรวม สูงกว่าก่อนการเข้ากลุ่มช่วยเหลือตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 9.93, df = 23, p < .001$)

2. ผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียที่ไม่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมในการดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียโดยรวมไม่แตกต่างกัน จากการวัดในระยะเวลาห่างกัน 8 สัปดาห์ ยกเว้นด้านการดูแลให้มีการทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.11, df = 29, p = .004$)

3. หลังการทดลองผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียที่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียโดยรวม สูงกว่าผู้ดูแลเด็กวัยเรียนโรคธาลัสซีเมียที่ไม่ได้รับการทำกลุ่มช่วยเหลือตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 12.93, df = 52, p < .001$)

Thesis Title	Effect of Self-Help Group on Child Care Behaviors of Caregivers Having School-Age Children with Thalassemia in Surathani Hospital
Author	Miss Atthiya Nuannue
Major Program	Nursing Science (Pediatric Nursing)
Academic Year	2004

Abstract

The purpose of the quasi-experimental study was to determine the effect of self-help group on child care behaviors of caregivers having school-age children with thalassemia in Surathani Hospital. The sample consisted of caregivers who took their school-age children with thalassemia to the pediatric thalassemia clinic in Surathani Hospital, Surathani Province. Sixty caregivers were selected by simple random sampling by choosing name labels. The selected caregivers were then randomly assigned into an experimental group (n=30) and a control group (n=30). Two subjects from the experimental group withdrew from the study. Thus, the experimental group consisted of 28 caregivers. Data were collected by a demographic data questionnaire and a child care behaviors of caregivers on thalassemia questionnaire. The content validity of questionnaires was examined by three experts in care of thalassemia children and for reliability, the second questionnaire yielded a Cronbach's alpha coefficient equal to 0.91. After the first data collection (pre-test), participants in the experimental group attended a self-help group twice, separated by a four-week interval. The second data collection (post-test) was done four weeks later. In the control group, the pre-test and post-test were separated by an eight-week interval. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results revealed that:

1. After intervention, the mean total score of child care behaviors in the experimental group was significantly higher than that of before intervention ($t = 9.93$,

df = 23, $p < .001$).

2. The mean total score of child care behaviors of the control group showed no significant difference over the eight-week interval although the mean subscale score of caring for appropriate activity significantly increased ($t = 3.11$, $df = 29$, $p = .004$).

3. After intervention, the mean total score of child care behaviors in the experimental group was significantly higher than that of the control group ($t = 12.93$, $df = 52$, $p < .001$).